

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **S. B.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Praha 7, Nad štolou 3, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 25. 3. 2013 domáhal ochrany před nečinností správního orgánu a žádala, aby soud uložil žalovanému Ministerstvu vnitra, Odbor azylové a migrační politiky, povinnost, aby ve věci žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalobce pana S. B., vydal rozhodnutí, a to ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Žalobce namítal, že dne 10. 3. 2010 podal v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany, dne 17. 3. 2010 byl s ním proveden pohovor. Následně dne 7. 4. 2010 obdržel rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2010, že mu mezinárodní ochrana udělena nebyla. Krajský soud v Brně vyhověl jeho žalobě a rozsudkem č. j. 56 Az 50ú2010-30 ze dne 31. 1. 2011, který nabyl právní moci dne 4. 3. 2011, napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc vrátil k dalšímu řízení.

Posléze dne 9. 8. 2011 byl s žalobcem proveden doplňující pohovor. Dále byla žalobci opakovaně doručována sdělení o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí, naposledy do 22. 5. 2013.

Žalobce tvrdil, že podal podnět k opatření proti nečinnosti k ministru vnitra dne 15. 2. 2013, avšak na tento podnět ke dni podání žaloby neobdržel odpověď.

Z vyjádření žalovaného Ministerstva vnitra ze dne 21. 5. 2013 zjistil Městský soud v Praze, že v daném případě nelze hovořit o jakékoliv nečinnosti. Správní orgán byl především vázán zrušujícím rozsudkem Krajského soudu v Brně č. j. 56 Az 50/2010-30 ze dne 31. 1. 2011, který mu uložil doplnit dokazování a rozhodnout na základě nově zjištěného stavu věci. Pokud sám žalobce doplňuje svá tvrzení důkazy, potom je nezbytné tyto důkazy provést a vyhodnotit, k čemuž slouží možnost opakovaného prodlužování lhůty pro vydání rozhodnutí, kterou poskytnul zákonodárce správnímu orgánu v ustanovení § 27 odst. 1 zákona o azylu.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze rozhodoval podle ustanovení § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce průběžně předkládá správnímu orgánu stanoviska účastníka řízení o mezinárodní ochraně a návrhy důkazu, naposledy dne 9. 11. 2012. V tomto podání uváděl, že státní moc Alžírské republiky systematicky potlačuje výkon křesťanské náboženské víry. Odkazoval na zprávu organizace Portes Ouvertes, kterou předložil dne 10. 8. 2011, dále potom na zprávu Amnesty International o dodržování lidských práv v Alžírsku v roce 2012. Odkazoval na řadu internetových stránek konkrétně citovaných v anglickém jazyce <http://www.amnesty.org/en/region/algeria/report-2012> nebo <http://www.france24.com/en/20080326-hard-times-evangelicals-algeria-algeria> nebo <http://www.amnesty.org/en/library/asset/MDE28/017/2007/en/8db822e9-d367-11dd-a329-2f46302a8cc6/mde280172007.enpdf> nebo <http://www.state.gov./j/drl/rls/hrrpt/2007/100592.htm> a znovu <http://www.amnesty.org/en/region/algeria/report-2012>

Tvrdil, že i Ministerstvo zahraničních věcí České republiky má přiznávat, že bezpečnostní situace v Alžírsku je špatná a nestabilní: „Vzhledem k přetrvávající špatné a nestabilní situaci je nutné důkladně zvážit individuální turistiku do severní části Alžírska, zejména na východ od hlavního města do oblasti Kabýlie, kde přetrvává zvýšená hrozba teroristických útoků a únosů. Jedná se především o správní regiony Bejaia, Bouira a Tizi Ouzou.“

Ze správního spisu je dále zřejmé, že žalovaný správní orgán v souvislosti s podáními žalobce provádí ve věci šetření k ověření informací žalobce. Je nesporné, že se jedná o náročná šetření v cizojazyčné agendě. Za tímto účelem bylo proto dne 21. 5. 2013 vydáno žalovaným usnesení o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí do 19. 9. 2013, které bylo žalobci předáno dne 21. 5. 2013. Městský soud v Praze považuje opakované vydání usnesení o prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí v inkriminovaném případě za odůvodněné. Takovéto procesní rozhodnutí nemusí být odůvodňováno, postačí toliko vyrozumění žalobce, což žalovaný neopomenul.

Ze správního spisu soud potom zjistil, že žalobce dne 15. 2. 2013 předložil žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti adresovanou ministru vnitra Janu Kubice. O této žádosti však dosud nebylo rozhodnuto.

Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Ans 5/2008–164 citované ustanovení § 79 s. ř. s. vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce uplatnit, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. dal vzniknout příslušnému procesně-právnímu vztahu, a vedl soud k rozhodnutí směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva, v daném případě práva na vydání rozhodnutí či osvědčení správního orgánu. V průběhu řízení se poté zkoumá, zda žalobce tvrzenou věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný tvrzené nečinnosti dopustil, zda je tedy skutečně věcně pasivně legitimován. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Rozšířený senát tedy uzavřel, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení.

Žalobce se svým podáním v inkriminované věci domáhá ochrany před nečinností správního orgánu, tj. žalovaného Ministerstva vnitra, Odbor azylové a migrační politiky. Městský soud v Praze však v postupu tohoto správního orgánu jako povinného subjektu nečinnost neshledal.

Městský soud v Praze postupoval v souladu s § 81 odst. 3 soudního řádu správního a zamítnul žalobu, neboť není důvodná.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. června 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová